

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20
E:mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

ТОВ [REDACTED]
[REDACTED]

Волинська митниця

Рішення
про результати розгляду скарги
ТОВ [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED]

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ [REDACTED] (далі – скаржник) від [REDACTED] № [REDACTED] (вх. Держмитслужби № 6809/13/1 від 11.03.2025) та доповнення до скарги від [REDACTED] № [REDACTED] (вх. Держмитслужби № 7316/13/3 від 14.03.2025) на дії посадових осіб Волинської митниці під час винесення рішення про коригування митної вартості товарів від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Рішення) та картку відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Картка відмови) та повідомляє.

На обґрунтування своїх вимог скаржник зазначає, що Волинською митницею (далі – Митниця) під час здійснення митного контролю за електронною митною декларацією (далі – ЕМД) від [REDACTED] № [REDACTED] прийнято протиправне Рішення, Картка відмови, а тому просить їх скасувати.

Як документальні підтвердження скаржником надано копії: платіжної інструкції в національній валюті від [REDACTED] № [REDACTED] картки рахунку № [REDACTED] за період з [REDACTED] по [REDACTED], банківського документа [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED], висновку ДП «Держзовнішінформ» від [REDACTED] № [REDACTED], акта здачі-прийняття робіт (надання послуг) № [REDACTED].

Розглянувши аргументи скаржника та позицію Митниці, викладену в листі від 17.03.2025 № 7.3-2/15-02/4/3229 (вх. Держмитслужби № 3331/7.3/15 від 19.03.2025), Держмитслужба зазначає таке.

СЕД АСКОД
Державна митна служба України
№ 15/15-02-02/13/2546 від 29.04.2025
Підписувач Падун Дмитро Петрович
Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000F1EF36006786BC00
Дійсний з 03.07.2023 00:00:00 по 02.07.2025 23:59:59

Вимогами частини першої статті 1 Митного кодексу України (далі – Кодекс) передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Порядок та методи визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, встановлені розділом III Кодексу і базуються на положеннях статті VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі та Угоди про застосування статті VII ГАТТ (далі – Угода).

Заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою під час декларування товарів у порядку, встановленому розділом VIII та главою 8 Кодексу.

Відповідно до пунктів 1, 2 частини другої статті 52 Кодексу декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару, зобов'язані заявляти митну вартість, визначену ними самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом, подавати достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню.

Під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган зобов'язаний серед іншого перевіряти числове значення заявленої митної вартості, наявність у поданих документах усіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари (пункт 1 частини четвертої статті 54 Кодексу).

У разі якщо надані згідно з частиною другою статті 53 Кодексу документи містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу зобов'язані протягом 10 календарних днів надати (за наявності) додаткові документи.

Повноваження митних органів щодо можливості запиту додаткових документів передбачено як статтею 53 Кодексу, так і статтею 17 Угоди.

Стаття 17 Угоди передбачає, що ніщо не повинно тлумачитися так, що обмежує або ставить під сумнів право митних адміністрацій упевнитися в істинності або точності будь-якої заяви, документа чи декларації, поданої для цілей митної оцінки.

Пунктами 1, 2 частини п'ятої статті 54 Кодексу за митним органом закріплено право упевнюватися в достовірності або точності будь-якої заяви, документа чи розрахунку, поданих для цілей визначення митної вартості у випадках, встановлених Кодексом, письмово запитувати від декларанта або

уповноваженої ним особи додаткові документи та відомості, якщо це необхідно для прийняття рішення про визнання заявленої митної вартості.

У разі неподання декларантом або уповноваженою ним особою документів згідно з переліком та відповідно до умов, зазначених у частинах другій – четвертій статті 53 Кодексу, або відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленою декларантом або уповноваженою ним особою митною вартістю (пункт 2 частини шостої статті 54 Кодексу).

Згідно з частиною третьою статті 54 Кодексу за результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 Кодексу.

За інформацією Митниці, контроль правильності визначення митної вартості товару «Картон крейдований, [REDACTED]

[REDACTED] (далі – товар), що надійшов на адресу скажника, здійснювався посадовими особами за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] відповідно до вимог статей 54 та 337 Кодексу.

Під час контролю правильності визначення митної вартості товару Митницею встановлено в поданих документах розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, у зв'язку з чим декларанту направлено згідно з частиною третьою статті 53 Кодексу письмову вимогу про необхідність надання додаткових документів.

У зв'язку з ненаданням декларантом додаткових документів Митницею відмовлено у митному оформленні товару за заявленою декларантом митною вартістю та відповідно до положень статті 55 Кодексу прийнято Рішення. Причини та підстави коригування митної вартості товару зазначено Митницею у графі 33 Рішення.

Товар випущено у вільний обіг за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] зі сплатою митних платежів згідно з митною вартістю товару, визначеною декларантом, та забезпеченням сплати різниці між сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товару, визначеною декларантом, та сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товару, визначеною митним органом, шляхом надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X Кодексу.

За інформацією Митниці, на момент розгляду скарги додаткові документи для підтвердження заявленої митної вартості товару відповідно до частини восьмої статті 55 Кодексу скаржником до митного органу не надавались.

З метою перевірки відповідно до частини першої статті 26³ Кодексу правомірності оскаржуваного Рішення Держмитслужбою опрацьовано документи, подані декларантом до митного оформлення, та встановлено, що поставка товару, заявленого за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] здійснювалась на підставі договору поставки від [REDACTED] (далі – Контракт), укладеного між [REDACTED] (Постачальник) та ТОВ [REDACTED] (Покупець).

Одним із основних документів, що підтверджують митну вартість товару, є банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару (пункт 4 частини другої статті 53 Кодексу).

До митного оформлення надано копію банківського документа [REDACTED] від [REDACTED], який не може бути взятий до уваги як банківський платіжний документ, що стосується оцінюваного товару та підтверджує факт оплати, оскільки:

згідно з нормами Закону України від 21 червня 2018 року № 2473-VIII «Про валюту і валютні операції» та Положення про здійснення операцій із валютними цінностями, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 02.01.2019 № 2 (далі – Положення № 2), для здійснення платіжної операції з переказу іноземної валюти використовується платіжна інструкція в іноземній валюті, реквізити якої передбачені Положенням про порядок виконання надавачами платіжних послуг платіжних інструкцій в іноземній валюті та банківських металах, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 28.07.2008 № 216 (далі – Постанова № 216);

не містить відомостей щодо виконавця надавача платіжних послуг та дати виконання платіжних операцій.

Отже, скаржником не надано належних документальних підтверджень ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар, а саме банківських платіжних інструкцій, передбачених Положенням № 2 та Постановою № 216.

Слід відмітити, що наведена у висновку від [REDACTED] № [REDACTED] інформація щодо вартості оцінюваного товару у розмірі [REDACTED] євро/тонну не відповідає інформації, офіційно доведеній до Держмитслужби [REDACTED] згідно з якою вартість товару товарної марки [REDACTED] становить у січні-лютому [REDACTED] євро/тонну.

При цьому, жодним товаросупровідним документом не підтверджено заявлені декларантом у графі [REDACTED] ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] відомості щодо оцінюваного товару [REDACTED], роки виробництва [REDACTED].

Пунктами 5, 6 частини десятої статті 58 Кодексу встановлено, що при визначенні митної вартості до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються такі витрати (складові митної вартості), якщо вони не включалися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає

сплаті, як:

витрати на транспортування оцінюваних товарів до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України;

витрати на навантаження, вивантаження та обробку оцінюваних товарів, пов'язані з їх транспортуванням до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України.

Відповідно до наказу Міністерства фінансів України від 24 травня 2012 року № 599 «Про затвердження Форми декларації митної вартості та Правил її заповнення» (далі – Наказ № 599) для підтвердження витрат на транспортування декларантом відповідно до пункту 6 частини другої статті 53 Кодексу подаються транспортні (перевізні) документи, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів, до яких можуть належати:

рахунок-фактура (акт виконаних робіт (наданих послуг)) від виконавця договору (контракту) про надання транспортно-експедиційних послуг, що містить реквізити сторін, суму та умови платежу, інші відомості, відповідно до яких встановлюється належність послуг до товарів;

банківські та платіжні документи, що підтверджують факт оплати транспортно-експедиційних послуг відповідно до виставленого рахунка-фактури;

калькуляція транспортних витрат (якщо перевезення товарів здійснюється з використанням власного транспортного засобу), що містить відомості про маршрут перевезення, його протяжність у кілометрах до місця ввезення на митну територію України та по митній території України, розмір тарифної ставки на перевезення за одиницю виміру (вагу) товару за 1 кілометр маршруту.

Слід відмітити, що згідно з роз'ясненнями, наведеними у Компендіумі з митного оцінювання Всесвітньої митної організації, до транспортних витрат повинні включатись всі витрати, пов'язані з перевезенням товарів або що є умовою їх перевезення, незалежно від того, чи є вони основними чи непрямими витратами, понесеними в зв'язку з переміщенням товарів до місця ввезення на митну територію України, тобто які є суттєвим етапом усієї транспортної операції.

Перевезення товару здійснювалось на підставі договору-заявки на надання транспортно-експедиційних послуг від [REDACTED] (далі – Договір), укладеного між ФОП [REDACTED] (Експедитор) та ТОВ [REDACTED] (Отримувач).

Для підтвердження витрат на транспортування оцінюваного товару декларантом до митного оформлення надано міжнародну товарно-транспортну накладну CMR від [REDACTED] № [REDACTED] договір-заявку на надання транспортно-експедиційних послуг від [REDACTED], рахунок-фактуру від [REDACTED] № [REDACTED], довідку про транспортно-експедиційні витрати від [REDACTED] № [REDACTED].

За результатами аналізу відомостей, зазначених у рахунку-фактурі від [REDACTED] № [REDACTED], Договорі та довідці про транспортно-експедиційні витрати від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Довідка) встановлено, що

загальна сума транспортних витрат по перевезенню товару від м. [REDACTED] до м. [REDACTED] (Україна) складає [REDACTED] грн. Разом з тим, відповідно до Довідки вартість перевезення товару за межами митної території України від м. [REDACTED] (Німеччина) до пункту пропуску на митному кордоні України [REDACTED] (відстань [REDACTED] складає [REDACTED] грн, тобто [REDACTED] грн/км. Вартість перевезення товару по митній території України від пункту пропуску на митному кордоні України [REDACTED] до місця призначення м. [REDACTED] (Україна) (відстань близько [REDACTED] км) складає [REDACTED] грн, тобто [REDACTED] грн/кілометр.

З огляду на викладене вище вартість перевезення товару за межами митної території України майже вдвічі менша, ніж вартість перевезення товару на території України, що ставить під сумнів достовірність розподілу транспортних витрат, враховуючи вищу вартість пально-мастильних, інших експлуатаційних матеріалів та наявність платних доріг у країнах, через які здійснювалось перевезення товару.

Зазначене свідчить про ризик повноти включення декларантом до митної вартості всіх витрат (складових митної вартості), зокрема, визначених пунктом 5 частини десятої статті 58 Кодексу.

Таким чином, декларантом невірно проведено розрахунок митної вартості, що з урахуванням пункту 1 частини 6 статті 54 Кодексу є підставою для відмови у митному оформленні товару за заявленою декларантом митною вартістю.

Також слід зауважити, що на запит Митниці декларантом у рамках частини третьої статті 53 Кодексу не надано: договір (угоду, контракт) із третіми особами, пов'язаний з договором (угодою, контрактом) про поставку товару, митна вартість якого визначається; рахунки про здійснення платежів третім особам на користь продавця, якщо такі платежі здійснюються за умовами, визначеними договором (угодою, контрактом); рахунки про сплату комісійних, посередницьких послуг, пов'язаних із виконанням умов договору (угоди, контракту); виписку з бухгалтерської документації; каталоги, специфікації, прейскуранти (прайс-листи) виробника товару.

Підсумовуючи викладене, Держмитслужба дійшла висновку, що декларантом не забезпечено надання митному органу відповідно до пункту 2 частини другої статті 52 Кодексу достовірних відомостей про визначення митної вартості товару, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних.

Таким чином, у Митниці були правові підстави для відмови у визнанні заявленої декларантом за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] митної вартості товару та прийняття Рішення і Картки відмови.

З огляду на викладене вище відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Кодексу за результатами розгляду скарги ТОВ [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] Держмитслужбою прийнято рішення про залишення її вимог без задоволення.

У разі незгоди із зазначеним рішенням ТОВ [REDACTED] має право на його оскарження в судовому порядку.

Додатково інформуємо, що відповідно до частини восьмої статті 55 Кодексу ТОВ [REDACTED]» має право подати до Митниці додаткові документи для підтвердження заявленої митної вартості, в тому числі з урахування викладених зауважень.

Директор Департаменту контролю та
адміністрування митних платежів

Дмитро ПАДУН

[REDACTED]